ГОДИНА XXIII. На Цетињу, у суботу 18 јуна 1894. БРОЈ 43.

Излази суботом

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ и АУСТро-УГАРСКУ на годину 4 ф., на четврт године 1 ф. и 50 новчића.

На ВИСОКО и ХЕРЦЕГОВИНУ и све остале земље у ИНОСТРАНСТВУ на годину 10 франака, на по године 10 франака, на четврт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се у главној писарници министарске администрације „Гласа Црногорца" на Цетињу, а може се и преко поште упутити на пошту у Котор. Дописи шаљу се уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се, за сваки ред једне врсте по петнаест, 7 новчића од реда за први пут, а за сваки други пут по 5 новчића. За огласе веће и на дуже времене споразумјети се.

Живјеле Његово Височанство Престолонасљедник Кнез ДАНИЛО!

Свој дан осјећа сетвера Господа, Возрадуших се и веселасјах се въ онь.

Данас сјаји наш Височанствени Владајући Дом, па Њом цијела Црна Гора дан рођења Његовог Височанства Кнеза Данила, нашег обожаваног Престолонасљедника.

Ко знаде какве своје најдубље и најинтимније одности с једне стране, и најјрдачније браће очинске с друге стране, постоје између најпотоње колибе наше и нашег Узвишеног Дома Владарског, тај само може схватити радост нашу, коју овај свијетли дан у нама буди, и ону топлоту душе и срдаца нашијех, којом благосиљамо овај радосни дан, и којом се данас Богу молимо за здравље и срећу приврођеног Сина Њиховијех Височанства и наше Узданице, младога Кнеза Данила.

Ко познаје огњиште породичнијех врлина, што се његују у нашој Владарској Кући, тај ће разумјети лако вјеру и наду, којом гледамо будућег Оца наше отаџбине, и ону неграничену љубав, којом пратимо сваку Његову стопу, и ону искреност, којом данас благодаримо Свемогућему на Његовом тако драгоцјенном нам Дару.

Носиоц сјајног историјског имена Владике Данила и Кнеза Данила: Потомак Владара, што су доброчинством кроз два вијека стјецали љубав и одданост нашега народа; Чело узор-Владара и узор-Владарке, чијом се бригом и мудрости Црна Гора преродила, чијим се именом Црногорац поноси, чијом се добротом и у најмањој невољи тјеши: млади Кнез Данило, ком већ са недрога чела просијевају врлине Његовијех Родитеља и Предака, обећаје Црној Гори још љепше и радосније дане.

За то исиа се данас и разлијеже од Дурмитора до Румије, од сињега Мора до Тара валовите, по отачаственијем горама и долинама, једнодушно најодушевљеније ликовање:

Да живи Његово Височанство Престолонасљедник Кнез Данило!

КАРНО

Предсједник француске Републике.

Узимљемо перо под силнијем утиском тренога дјела завјерјештва људскога и мученичке смрти једнога од најплеменитијех мужева савременијех, што управљају судбама човјечанства на измаку деветнајестог вијека, — под утиском најмањег згражања и најсимпатичнијег саучешћа, која се у нама све јаче разлијеју, што хладније размишљамо о мешадној вијести великог злочинства, извршеног у недјељу вече у Лиону, које је умаком морало потрести нијеко човјечанство.

Нема ријечи да се прикуне какво треба та бјесоња, то нечовјештво, то дивљаштво, ком је жртва пао Предсједник француске Републике, г. Карно, са врхунца свакс човјечанске и грађанске врлине, са [illegible] друштвеног добротворства, чијег бе нијаке мрље у своме животу, који се није имао ништа бојати од кога, већ само љубви и поштовања уливати свакоме.

Кад је прије седам година заузео прво мјесто у републици, г. Карно нашао је Француску унутра растројену, сиоља без угледа, а данас је оставља једнодушношћу, миром и благостањем снажну, на висини међународнога значаја, која се пристоји великоме народу.

За кратко вријеме Карнотова предсједниковања, разне монархистичке странке ућутале су и назад удриле, република се са јачином измирила, изнутра препородила и коначно учврстила.

Са тако поуздамом чињеницом у јевропскијем међународнијем односима Русија већ није оклијевала да ступи у пријатељство; и слиједио је Кронштант са разлијеганьем „Марсељезе" на руском царском Двору, па Тулон са усклицима с краја на крај Француске: „Живио Цар!"

То пријатељство велике Царевине са Републиком тројни је савез намеадило, прохтјеве му заустадило, и тијем узмало поуздање у трајност јевропског мира, који је до тада био у опасности.

Али се уз то други непријатељ подиже. Анархизам ужасом Јевропу потресе. Социјализам већ је добио право грађанства у јевропском парламентаризму. И тијем је фактом г. Карно мудро рачунао. Познато је његова политика „републиканске концентрације," која је давала удјела у влади и радикализму, па зога у Француској стоји социјализам. Г. Карно је и при новоме парламенту, у ком је велика већина умјеренијех републиканаца, на стојао, као добар отац ради бољег људског мира, да и радикали на влади буду заступљени, о чега је Казимир Перје и дао оставку свога кабинета.

Па ипак је таква мудра глава Републике пала жртвом анархизма, који се подиже против постојећег стања а него вором у корист патећег радничког стања! Карно је створи радничкој био наклоњен, и захтјеве радничке задовољавао и доста задовољно. Па што је хтио још тај анархизам? Ту се најбоље показало, да је он негација свега доброга и моралнога, што тјеши ову долину суза! Па еди ова племенита жртва отвори очи несрећницима, да увиде сву одвратност, сву лудост и сву страхоту идеје, што их заноси, или што је оправдавају, или што је трпе!

Што је извјесно, мученичка смрт Карнотова окупиће велики француски народ око застава његових још у гушћијем редовима, да му се на гробу залуне, да његово дјело и његова мисао неће пропамћти; и ми се надамо, да неће!

Слава имену тако заслужнога човјека!

Живио француски народ!

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

ЦЕТИЊЕ, 17 јуна.

Послиједња одјеци догађаја, што се у међународној политици мачиваје „Кронштадт Тулон," на пријем Карнотови, чули су се поводом предавања албума, што су Русиње послије овијех дана на успомену тога догађаја госпођи Карно преко грофиње Монтебело, госпође француског посланика у Петрограду. Грофиња се обратила овијем писмом госпођи Карно: „Дубоко тронуте великијем учешћем, што су француске у октобру прошле године узеле у дјечјој царског бродовља, Русиње су им хтјеле посвједочити своју благодарност. Оне су ме замолиле, да будем пред Вама, милостива госпођо, тумачицом њиховијех осјећања, и предале су ми, да достанем у Ваше руке албум, што су неке од њих израдиле, са пет хиљада потписа, покупљенијех по свијема губернијама царевине. Овај албум, по жељи подносилаца, треба да се положи у ком јавном француском заводу, и за тијем шаље на вакда народној библиотеци. Сврх тога, неки су предлозе [illegible] министру просвјете. Уз писмо је приложена свота од осамдесет хиљада франака, што су ове између себе покупиле, да се оснују стипендије у једном од француских женскијех лицеја."

Ова манифестација Русиња нашла је одјечног одјека у француској штампи. „Journal des Debats" пише: „Изложба овог албума чиниће огромни утисак. Овај албум није само дирљиви одговор на ове мајске симпатије и ситуацијама, што су Француске Русији показиваје, него представља још веома дубоитни примјерак руске умјетности. Сврх тога, пред анверелима албума „Кронштад-Тулон," прех безпрајнијем синјим руским потписа, у памети свијех и свакога усриснивају успомене великијех догађаја, у чест којијех је посвећен овај рад. Неодољиво сјећ ће се повратити у ове необичне дане, у току којих је Француска снажно страстно пријавила своју радост. Парис ће опет видјети у пјенству весеља узбуркано море неизмјернијех народнијех маса, које не престају потресати ваздух усхићенијем усклицима, и звиједе и заставе, и огњене... и бићемо благодарни Русинкама, што су нам прекраснијем даром ожиљиле ове слике овијех величанственијех свечаности."

Ми ову манифестацију руско француских симпатија доносимо као доказ, да те симпатије нијесу одвадјеле нимало успрнос руско њемачког сближења на економном пољу

ПРЕГЛЕД ЛИСТОВА.

О изгледима на Балкану пише по восалски **Бранник**:

Ми смо већ говорили о пријем у Бугарској. Принц Фердинанд отпутовао је Стамбулова, а нови кабинет саставио је на разних странаја. Отступање Стамбулова може се лако протумачити унутрашњим фрилиранем Бугарске, јер је Стамбулов досадио цијелом бугарском народу, па и принцу Фердинанду. Но има гласова, који принцу у Бугарској доводе у свему са сјајним предлозима. Каже се, да би принц Фердинанд хтио да се спреми за ове случајеве, јер јевропска дипломација не мирује. Лако је могуће да ће скоро доћи да се рјешити судбина Балкана, те принц Фердинанд не би хтио, да га тај пролом затече у друштву са Стамбуловим.

Колико је у томе истина, ми не можемо знати, али баш у овај тренутак многе листови наглашују, да се на Балкану спремају промјене. Особито неки београдски листови говоре о томе, како би могло доћи до споразума између Русије и Аустро-Угарске на штету балканских народа. Наравно да би се такви догађаји могли удесити само тако, ако би Русија дошла до свог старог утицаја у Бугарској, а Аустро-Угарској да остане заседни дио Балкана на слободно располагање. Један београдски лист каже да се у томе већ чине припреме. Најновију кризу у Угарској, кризу у Бугарској, долазак краља Милана, напаљивање да се оснује національна хрватска странка у Троједној краљевини, путовање надвојводе Албрехта у Босну, Херцеговину и Далмацију — све то београдски лист доводи у свезу с крупним догађајима, који се спремају на Балкану. Исти лист мисли, да на тих разлога Беч хоће да судбине претеране захтјеве Мађара, а они то осјећају, те би зарана хтјели, да се сврме на отпор. Трговачки уговор, који је закључен с једне стране између Њемачке и Русије, а с друге стране између Аустро-Угарске и Русије, такође има циљ да изведе приближење.

Да се мало спреме чиње, то је лако примјетити. Да и Аустрија хоће да изгледа консолидирана, и то се види. Непосредству да и Русија нема воље да тјера крвиц, и то можемо слутити са томе, што је објавила тражиће, да се дође до споразума између и Аустро-Угарске и Њемачке. Па нека [illegible] да дође до [illegible] истока.

Колико изгледа на прво гледа чудновато али ипак се намјере основности, сваки се дијело види, да би споразум између наше монархије и Русије могао бити само тако могућ: ако би обје попустиле, да исток остане источним народима. Тада њихово ривалство на истоку не би довело мало и између њих не би дошло до сусједских свађа. Ако би се пак обје велесиле утврдиле на Балкану, опе се у најблизим сусједству не би дуго трпиле. Од прилике наступило би овај односај, који је постојао између Аустрије и Пруске у њемачком савезу, па доиде, док опет Бисмарк, није Аустрију истиснуо из Њемачке, и гурнуо је на исток, да тамо сваре.

Између Аустро-Угарске и Русије може се учинити тренутна погодба, али та не би имала трајне вредности. Стална демаркационална линија не може се на Балкану повући између Аустро-Угарске и Русије. Суревњивост би тек после таке погодбе још с већом оштрином избила на површину.

Но ми мислимо, да нема права расположења ни под Русије ни под Аус.-Угарске за тану погодбу. И једна и друга велесила хтјела би тако да се утврде на истоку, за својој супарници затворе капију од Балкана. Само се овда може осјећати сигурном.

Русија у данашњим околностима тешко да би могла напустити Србију. Ако су такви планови од прије и постојали течајем времена морали су се оставити. Србија је мала и слаба, али је баш предстражна врло добро, да буде одмјак Русији. Не ћемо да кажемо, да би Русија чувала Србију из племенске симпатије, али у добро прорачунатом свом интересу не може допустити да је друга велесила протутс. Познато је да такве мисли и мјеродавни руски круговн. Кад је г. Јован Ристић 1886 године био у Петрограду, те је том приликом био на аудијенцији код руског цара, тада му је цар Александар III. рекао: „Даље вам не могу ништа рећи и обећати, али доз сам ја жив. Србија не треба да се боји за свој опстанак. Она ће постојати." Прилике се од овог времена нијесу промјениле.

Али исто тако би мало воље показивала и Аустрија, да уђе у погодбу са Русијом, јер би се бојала, да би трговина непосредству она платила. Она зна, да би на истоку тешко надмашила сусједство Русије. Аустрија је и до сад помуде Русију у том правцу конкуренцију избјегла. Истина она је

окупирали Босну и Херцеговину и за сад се не мора бојати нападе тамошњих; нетина она се може осдомити на Арнауте натолике у Албанији, јер се на мах уклоне брзо ремоватолчаи спеитетство, него то није доста, да се створи средиа Русија.

За потврду наших ријечи можемо се позвати на разлоге нашег цара и краља Фрање Јосифа. То је било пред крвави рат. Русија је хтјела да се осигура с Аустријом, да јој помогне. Руски посланик добио је налог, да у том смислу чини и покуде на бечкоме двору. У јединим руским меморарим прибиљежен је био разговор краља и нашег цара и краља и руског посланика. Руски посланик понудио је Аустрији, да с Русијом подијели Балкан. Наш владар му одговори, да то не може прихватити. Наш је владар рекао: „Ми не можемо трпјети Русију на Балкану, ни под ту цијену, да нам уступи западни дио Балкана. Ми с Русијом не можемо конкурисати. Тамошње народе освоји за Русију или мјера или народност, те би они увијек нагињали Русији, тиме би се ми ослабили. Ни подјелом ми се не би ништа добили." Тај разговор ми смо прије осмислили годинама домијели у нашем листу.

Гдје су тако противности, ту је тешко доћи до сталне и сигурне погодбе; особито је то тешко извести на основу добра.

Ми мислимо, да је страх неки без градских листова неумјестан. Само неки источни народи међутим сами себе на асиоцију гроб.

СРБИЈА У УГАРСКОЈ

У великој опасности, у којој су увијек наша браћа у Угарској мађарском приврском политиком, београдска „Слога" упућује им сљедећу озбиљну ријеч:

У прошлом броју нашега листа, ми смо, изнесоше у изводу пишућу брошуру, коју су угарски Румуни штампали у Пешту, наводом клушке нарнице, напомнуло, шта би и угарски Срби требали да се утврђују на Румуне, те да и они заинтересују страна просвјешени свијет о својој ствари. Ми смо им препоручили, да се и у погледу својих унутрашњих прилика утврђују на Румуне, јер без унутрашњег слога и дубина, не може се ништа постићи. Карловачки митрополитски збор, који је у то вријеме заиста мјерио на ниво свијести и јединства свога народа, показао се у свему у свјетлу у свјетлу у свјетлу

чиме Господару и туђину. На вид велике воде доћу, те покрију мост и пут. — рекимо Ти ћеш начињет мост тврд и камен неће ни језеро помјет, — они народ у Нишкој виђе кад је мост покривен, а они те одовуд долази Нишћу чуђе од врчмара на Богетића или у Стубицу, па може обрнути преко Плаћанице! То је називао општи свијех, и замислите! Ево пут, ево велики мост, или воде покрила све, и онда ајте около старим путем, који је нарђо попто још Марков Шарени и Дубровачких варошана! И вјеста ми који мјесто гледамо домаћа предмета ни гледа да велике радове и вјештине, баше нам особито задовољство пријеђе преко јесенског мостом и насином дивљем од мједе а ће вид и даље, мотара. А то не доживи, видјеће ове јесени, само нам боже дај здравље и задовољство Господару, на дому и у народу.

Цетиње ће овог љета да се украси двором Наслиђивањем — бао му срећна боже! Подгорица покриће грађење школе, а грађење моста на Пријеђеви на тен се турио спрема на темељ нашкиних ... — за Петровдан, па нити би нашли у дрвени покривени пут, Гусиње, Грачаница? И опет понављамо: Боже нам ... и задовољство Господару!

Колико доћати можемо у сво пријеђе Нишкиу ближе, сва дјетиа дајо дјеци и обилати пример. Лоз и шљива слабо — хрма је на високој цијени, мисо 20—25 новч. кило. Надничари по 80 новч. и по енорни дневно, и да нас весели Бог, до друге приличе.

Књижевност, умјетност и просвјета.

(† Стјепан Буковић.) Прошле недјеље умро је у Задру Стјепан Буковић, познати далматински пјесник, особито за пјесме доба буђења народне свијести у Далмацији. Те његове пјесме, састављене и штампане је у Задру г. 1871 под насловом „Бог, Род и Свијет." На ове се књиге најбоље види, какве је братске љубави свијала Србе и Хрвате у оно доба.

Срб и Хрват гдје стануђе,
Бугар и Словен,
Домовина моја ту је
И стан обљубљен!

Тако одговара у пјесми: „Камо моја Домовина?" Био је одушевљен Словенац, или бољо Југословен, то се несмиљо и свакоме добру грисимо. Тако над се у Шибенику отворила српска основна школа дјевојчица, задужбина Петра Ковачевића, златног ученика народног добротвора поклонио је неколико житница, међу свијем и ове:

У Бенкови честитога
Далматинска српска мат'
Ковачевић-Петра свога
... ко помиње:

Јер је Петар српска дика,
Дјевојчицам, Српкиња,
Град бијаше Шибеника
За просвјету дио храм!

Иза ове збиоке и даље је пјевао, исповијешће преводећи; тако је превео IV. књигу Енеиде Виргилијеве, Лермонтова „Ђака с Кавказа," Фонтанове „Робиње," наше Мојсовићевијех пјесама, и неколико трагедија Алексијева и Монтија. У посљедње доба преводио је Дантеову „Божанствену Комедију," па нам је раду и умро.

Лака му цвиа земља!

до самих наших дана! Доа су се наши јунаци борили времешћачима, ова су у бију проклинали:

„Пушко моја, ко остала пушто,
Нико! нема патрон примарити.
За ово то ни мајати међу!"

У женидби Душановој прича се, како је чаушин тражио јунака, који ће извршити услове тешке, па да се добије дјевојка, па вели:

„На куле је ... ударио,
„... међу је од шата јабуку,
стрјелаћ' ко ... јабуку!"

и Војиновић ко Вучитрна, мерак употребљено је ко ... јабуку.

Бојева наших и херцегоских за ... надамо, да су јунаци јако цијенили пријатност метака; јер пјесма вели за почетак борбе о пушкама:

„Сви пушке се једнеста гласе,
Мало моја вечну на суво."

А два брата Недића, не траже бувеје:

„Мој падоше обе на колена,
А обадва пушке оборше,
Обје пуцаде, остаде им пушто.
Бого мали, чуда великога!
Ко два брата, два Недића млада,
Погодоше у турској ордији
До два брата, два Турчина млада,
Оба брата изиђе Вуковића,
Оба брата, оба барјактара.
Оба наша, нијесу ни ...

И у безбројну других примјера нам ... потврду, како је у наших старих ... ... ратовања! А ми шћоли потомци, који се тако радо поносимо ми

Нове књиге. Примили смо на пријем сљедеће нове књиге:

Српска Синтаксе. написао К. Мадановић. Ниш, прва нишка штампарија Ж. Радовановића, 1894. Цијена 1 динар и 20 пара.

За отечество и народность! Три статистичка посјетиоца на Српска Македонија. Отъ Единъ Македонецъ Сѣверъ. Почитница на Бр. II. Спиркови. 1894.

Alttheonische und verwandte Denkmäler. Von Vid — Vuletić — Vukasović, K. K. Professor in Curzola. Separat — Abdruck aus wissenschaftliche Mittheilungen aus Bosnien und der Herzegovina, II Band, 1894. Wien, 1894. Zu Commission bei Carl Gerold's Sohn.

Razbistrimo. Critico iz prosloti i sadašnjosti za budućnost. Pritiskano u „Glasu Hercegovca". Izdalo uredništvo „Glasa Hercegovca". Mostar, tiskom i nakladom „Glasa Hercegovca." 1893.

Ми нијесмо никад спомињали „Glas Hercegovca," нити у Мостару нашли, премда ... ...

прво пресање (у низу) за једну мотику, ако рачунамо 1000 чокота у мотики, ово 45 литара или скоро један ведар чорбе. За друго и треће пресање, треба рачунати на једну мотику најмање два пута више дакле око 100 литара или 2 ведра.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

Цетиње, 17 јуна

(**Насљедников рођен-дан.**) Поводом данашњег дана рођења Његовог Височанства Краља Данила, синоћ је наша варош рано била застављена исиљена, а у пуном мраку освјетљена. У славу овог дана синоћ је друштво „Горског Вијенца" приредило у Зетском Дому свечану забаву, о којој ћемо у идућем броју извјештај донијети. Послије ове забаве варош се до касно разлијегала од весеља пјевања одушевљена ликовања. — Данас је била у катедралној цркви архијерејска служба са благодарењем. Присуствовао је био Височанствима, Двор дипломатско тијело, државни великодостојници и чиновништво у пуној пари. Послије богослужења пуцали су топови, пред Двором је свирала војска музика а Њихова Височанства примала су честитања по уобичајеном церемонијалу.

(**Смрт Карнотова**) учинила је најјачи утисак по овијем машијем круговима преостовичкијем. По највишој наредби у знак жалости одмах су се затворили сви министарске канцеларије и Великог Суда и остале су затворене на три дана. Такођер су били примљени исити у нашој гимназији. Његово Височанство Господар примио је телеграфом најискреније саучешће у великој жалости за великијем мужем како Госпођи Карно тако г. Данију предсједнику владе у Парису, који су му читајем путем најтоплије захвалили на његовијем племенитијем осјећајима.

(**Лично вијести.**) Његова Свјетлост Кнез Петар Карађорђевић отпутовао је у иностранство.

(**Насљедников Дворац.**) Јучер су довршени зидови Двораца Његовог Височанства Престолонасљедника уз велико веселе радника и грађанства уз свирање војске музике.

(**Исправка.**) Ми нијесмо били тачно извјештени о свегодишњем престаницитву владикином на Острошкој светковини. Осим г. сердара Раде Пламенца био је и г. Војводе Ђуро Церовић, који је из Нашића под Острог стигао услед наручене наредбе.

(**Из Дјевојачког института.**) У суботу су се завршили годишњи испити у Дјевојачком Институту са концертом из музике и пјевања, на ком су изводили присуствовати Њихова Височанства са Његовом Свјетлости Кнегињицом Олгом Даниловом и Својом Свјетлом Дјецом; у вечер су питомце биле позване у дворску башту, одакле су са Н. С. Кнегињицом Јеленом у колима прошетале до Бајна. У недјељу је послије литургије било благодарење у институтској капели У 10½ сати изводила су доћи Њихова Височанства са Свјетлијем Кнегињицама, и биле су дочекане приговором химном, коју је пјевао хор дјевојака. Па је отпочело читање свегодишњег успјеха питомица. При свршетку је Његово Височанство изразио Своје највише задовољству на успјеху како ђацки Начелници и учитељском особљу, тако ученицама, споменувши их племенитијем ријечима да се увијек сјећају блаженопочивше Царице Марије, која је овај институт основала, тако садашњо Царице, која гаји удржавати, и на позив Његовог Височанства опет је дјевојачки хор отпјевао руску химну, чим се свечаност завршила. Послије су Њихова Височанства прегледала изложене ручне радове, и милостиво проговорила са родитељима ученица, који су по њих на границе били дошли. Међу ученицама смо видјели и двије кћерке г. Кенедија, енглеског отправника послова, што заслужује овом приликом истакнути.

РАЗЛИЧИТО.

(**Канал двају мора.**) У Француској се сада отпочиње са изградњу канала, који би спојао средоземно море с атлантским океаном те се је већ устројило овеликано друштво, које ваља ову идеју обистинити. Из програма, што га је друштво издало разабире се, да би канал од лаћина средоземског до средоземног мора био дуг 453 километра, широк 44 метра, на мјестима за утубље 06 метара, дубок 8 ½ метра, по чем би и највећи ратни бродови могли пролазити. Правац иде од Арлиција у Тулузу, а одавде у Нарбону. Од велике би важности био овај канал за Француску нарочито се овај час на присудити. Поштто би ратни бродови лако обилазили међу обима мори, од највеће је важности за сигурност Француске и њенијех колонија. За случај рата фран. је бродовља лако разилазити, у будуће биће би сјајнији Гибралтара. Уз то би канал ратне луке, којој се би на сјајству биле дале, јер и би био изврстан бомбардаму с мора. Већина лађа, које данас плове са сјевера на југ кроз Гибралтарско тјесно, пловиле би у будуће овим каналом, који би на годину дана могао имати фреквенцију од 14 мил. бачава. А сваки би пробитак одатле настали по трговину, то се једна лада прорачунати.

(**Отистила своју част.**) У прошли понедјељак стајала је у Перму пред поротом једна женска, да одговара за убиство. То је била жена једног гостионичара из предграђа, која је ножем убила једног од сталних гостију у тој гостионици. Тај се човјек звао, да га је гостионичарка водила и да му је дала доваде своје дубаве. Гостионичару ово разјари на убиство клеветника своје части. Порота је пустила ово неману.

ТЕЛЕГРАМИ „БЕЧКОГ КОР. БИРА".

† КАРНО.

ЛИОН, 13 јуна. — У часу кад је Карно излазио из трговачког двора да иђе у театар на свечану представу, једна особа га је ударила ножем у срце. Предсједник републике пренесен је у префектуру у стању безнадежном. У џепу Карно је издахнуо. Злочинац је ухваћен.

ПАРИЗ, 14 јуна. — Госпођи Карнотовој и влади француској стижу низ саучешћа скоро од свијех Суверена и влада. Атентат је произвео посвуда дубоки утисак. Злочинац је младић од 22 године. Италијанац и анархист. Изјавио је да ће одговарати само пред судом. Конгрес ће се састати сјутра на уру послије подне, да изабере предсједника републике. У камари и у сенату прочитано је саосјећање Дипијеви о смрти Карнотовој, које је дубоко потресло.

ЛИОН, 14 јуна. — Увређеност против италијанаца расте. Порушена је која кафана италијанска и напаљене неке куће италијанске.

РИМ, 14 јуна. — У знак жалости за Карнотом дигнута је сједница у парламенту, пошто је Кризпи изјавио, да анархисти не признају отаџбине, као што отаџбине њих не признају.

ПАРИЗ, 15 јуна. — Јутрос је пренесено тијело Карнотово, праћено од удовице и три сина. Сјутра ће бити у салону изложено. У недјељу погреб у Пантеону. Небројени телеграми слиједе стизати у Француску и влади између којијех је Цареви телеграм у изразима најдубљијема. Франц Јосиф је изразио саучешће преко аустро-угарског посланика Хојоса у Паризу. Било је манифестација овдје, у Марсеју и Лиону. Данас је посвуда мирно. Држи се да ће бити потребит ужи избор између Перија и Брисона.

ВЕРСЕЉ, 15 јуна (ноћу.) — **Перије изабран је за предсједника републике са 451 глас.**

ВЕРСЕЉ, 16 јуна. — Конгрес је састављен од 851 гласача. Абсолутну већину састављају 433 гласа. Казимир Перије добио је 451 глас. Трајно изјашњавање. Брисон је добио 195, Дини 97, Фавриј 54, Араго 27, различно други 22. Перије је проглашен као изабран. Одговарајући на поздраву предсједника конгреса Перије је изјавио, да ће посветити републици и демократији сав свој патриотизам и енергију.

ПАРИЗ, 16 јуна. — Бурдо ће постати предсједник министарства, а Дини предсједник камаре.

ПАРИЗ, 16 јуна. — Дини је предао оставу кабинета Перију. Перије је посјетио мртвачку камару Карнотову и изразио саучешће госђи Карнотовој.

РИМ, 17 јуна. — Влада подноси у камари приједог за измиривање трошка сто хиљада франака за повратак у отаџбину радника италијанаца, што се налазе у Француској. По „Италији" судске власти увјерене су, да је атентат на Карнота у свезе са атентатом против Криспија.

ПАРИЗ, 17 јуна. — Влада ће тражити кредит од 50000 за народни фунерал Карноту. Посланица Казимира Перија прочита ће се по овој прилику у парламенту у понедјељак, пошто се састави кабинет, који ће Бурдо предсједити. Камара за сјутра сазвана.

АЛЕКСАНДРИЈА, 11 јуна. — Кедиве је данас кренуо пут Цариграда.

РИМ, 11 јуна. — Камара је примила повишење цијене соли.

ТАНЖЕР, 11 јуна. — Мулеј Омар, брат Абдел-Азиса, примио га је. Ред у Фецу траје.

СОФИЈА, 11 јуна. — Митрополит Климент присиљен је. Становништво му је приредило топле демонстрације.

БИОГРАД, 12 јуна. — Краљ Александар кренуо је пут Цариград. Приде полиска на жељезничкој станици састао се са Надвојводом Јосифом, који је јучер стиго у Земун. Састанак је био изврдачни. „Фремдемблат" увјерава да је овај састанак Надвојводе Јосифа са краљем Александром био акт просте куртоазије.

ПЕТРОГРАД, 13 јуна. — Цар је отпутовао, у пратњи Великог Кнеза Михаила, у Борки, гдје ће бити осмишљено завјетно прије. Ту ће присјести с Кнегињом Царица, Велика Кнегиња Ксенија и Велики Кнез Александар Михајловић.

ПАРИЗ, 13 јуна. — Кабробе и Реоман замијенили су посјете поводом годишњице Сфферина. Телеграми замијенени између друштва француско италијанског и поједијех чланова италијанског парламента магнишу јединствено ријеч народа.

ЦАРИГРАД, 15 јуна. — Кедиве је присиљен јучер.

ЦАРИГРАД, 16 јуна. — Краљ Александар присиљен је јучер.

ОГЛАС.

Министарство Унутрашњих Дјела својом наредбом број 520 од 1. ов. мј. ријешило је: да се поред постојеће телеграфске станице отвори и поштанска на Андријевици у вези Васојевићкој; која ће вршити писмоносну и амаетну службу. Пошта Андријевичка почет ће 19 Јуна 1 Јула) и стајаће у непосредној партирајућој вези за писмоносну и амаетну пошту са поштом Колашинском.

Цетиње. 14 Јуна 1894

Број 626.

Управитељ Поште и Телеграфа

Ш. Поповић.

ОБЈАВА.

Кућа г. Стевана Радовића износе се на јавну продају на измир његових дугова.

Кућа се налази у главној улици ове Вароши између кућа: Ива Мартинова и Душана Мићова Почека.

Ко би исту желио купити, нека се пријави подписатој управи до 10 августа ов. год., којег ће се дана исто уступити понудиоцу највише пијене.

Цетиње, 10 јуна 1894.

Број 394.

Из Управе Вароши Цетиња

КАПЕТАН СТЕВО Л. ШПАДИЈЕР.

(2—3)

ОБЈАВА.

Кућа Ива Мартинова Мартиновића, постојећа у овој Вароши, и три мјеста у Ободу, износе се на јавну продају на измир његових дугова.

Кућа се налази у главној улици, између куће Стевана Радовића и Пера Вукова Мартиновића.

Ко би желио купити поменуту кућу, мјесте, или обоје, нека се обрати потписатој Управи до 1. Августа ов. године, којег ће се дана потписати речено имање понудиоцу највише пијене.

Из Управе Вароши Цетиња

Број 377.

Цетиње, 3. Јунија 1894.

(3—3) КАП. СТЕВО Л. ШПАДИЈЕР.

ОГЛАСИ.

КРАЉ. СРП. ДРЖ. КЛАСНА ЛУТРИЈА

8-е КОЛО.

Срећке за I-му класу, пучене 8. Јуна 1894 године, на добитака од динара 150,000 — 75,000 — 50,000. 40,000, и т. д. одмах сам расторјене.

Нарудбине са стране извршујем брзо и тачно, добитци се исплаћују по жели у најмањој тајности.

Цијена је срећке за I-му класу 24 динара.

Прима се сваки новац и рачуна се тачно по курсу.

Планс лутрије и ближа објашњења дајем сваком на захтјев бесплатно.

Из моје радње добивени су до сада многи главни згодитци, и моја колектура рачуна се као најсрећнија у цијелој Србији.

Лаза Миодраговић,

главнина предника

крал. срп. држ. класне лутрије

(5—6) у Крагујевцу.

GRAND HOTEL „NATIONAL," WIEN

(Taborstrasse.)

Обновљен, једини велики бечки хотел, у коме се не рачуна ни пријатно на осјетљиво. 300 соба од по 0. 0. 0. 1 — Купатилом, брзојав и брзопис (telefon). Пристојности господара и лифт у непосредној близини. Уферене цијене. Посебна пра дужна бирачаоницу. Говори се свим матерним језицима — on parle toutes les langues modernes —

А. Хартхамер управитељ. (6—10) Ф. М. Мајер власник.

Maladies secrètes

impotence, sont guéries avec sûreté. Traitement par lettre après l'envoi d'informations spéciales qui soient accompagnées de timbres poste pour la réponse. Se diriger à l'adresse:

OFFICE SANITAS

67, Boulevard de Strasbourg

(5—10) PARIS

30 новчића једно бочица мастила за печате.

Цетиње. Краљ Ђурђ.

Уредник Др. А. Томановић. Издавалац: Држ. Штампарија У кн. крал. државној штампарији.